

JAUNAIS CEĻS

Agrofirmas „Sorkonais Oktobris“ laikrosts

Cena 5 kap.

Vai pašas dzer tu?...

Siera rūpnīcas laboratorijas vadītāja Valentīna Deksnē neslēpa savas rūpes. Tādas kā visiem Latvijas piensaimniekiem un visiem tiem, kas gādā, lai veikalu plauktos būtu siers. Kuru no mums gan var iepriecināt šāds zinātnieks, ka labāku, kvalitatīvāku «Baltijas» sieru vēl ilgi nesa-gaidīt?

Siera cienītājus interesē divi jautājumi — kāpēc siera izvēle ir neliela (ja vispār ir) un kāpēc siera rūpnīcas laboratorijas vadītāja pat vasarā, kad govīs ganībās, nevar iepriecināt ar labvēlīgām prognozēm? Uz pirmo jautājumu apmierinoši atbildi mūsu laikos, šķiet, pievarētu dot gandrīz nevienas nozāres pārstāvis. Uz otro atbilde šāda:

— Neapmierinoša ir pierādātā piena kvalitāte. No kolektīvu saimniecību veiktā piena šovasar I šķirai atbilst tikai apmēram 88% (no «Sarkanā Oktobra» — 93,7%), pie tam ne mazums no tā jau robežojas ar II šķiru. Piens bieži jau ir ieskābis, un siera ražošanai nederīgs — to separē un atgādā atpakaļ. Tikko kā sanācīti apvienības BIOLAR izgatavotie skābuma noteikšanas indikatori, kas lietoti arī jau pienu savācot. Četrto daļu piena pienem no individuālām lopu turētājiem. Arī viņi nav interesēti rūpēties par piena kvalitāti. Jo pēc pašreizējiem noteikumiem tas šā vai tā tiek pieskaitīts II šķirai.

Kārtīgi darbu darot, būtu iespējams novērst piena mehānisko piesārņojumu. Valēji tieši tāpēc jūlija pirmajā dekādē saimniecībām atpakaļ atgādāta 14,1 tonna (jūnijā — 6,7 tonnas) nederīgā piena. (Tāpēc palika neizgatavota apmēram tonna siera.) Šajā sakarā šokējoši ir Jaunaglonas lauksaimniecības skolas pārstāvju atklējumi. Kaut arī nodotā maz, jūnijā I šķirai atbilda tikai 63 procenti (viszemākais rādītājs rajonā). Bet skolai taču būtu jābūt paraugam!

Cik zināms, agronomiem ne sevišķi rūp izaudzētās lopbarības kvalitāte. Tas ir viens no galvenajiem iemesliem, kāpēc piens regulāri jāpārbauda siera rūpnīcas laboratorijā, kas izmaksā diezgan dārgi, piemēram, smago metālu noteikšana vienam paraugam maksā 220 rubļus, pie tam no rūpnīcas, nevis no piegādātāju budžeta.

Pavisam neaizīmējam ir tad, ja atvestajam pienam ir mazgājošo līdzekļu piemaisījums, kas radies no neprasnīgas lietošanas rezultātā; ja tam ir kutsma, tas smird pēc bojātas skābarības vai medikamentiem. Zviedri jaunattīstības valstu piensaimniekiem ražo īpašas dezodorācijas iekārtas, kas vismaz daļēji šo smaku novērš. Vini nesaprot, ka piens var smirdēt zemē, kur lopot dod «eiropiešu» barību.

Kamēr vien kolhoza slaucējas atteiksies padzert pašu izslaukto pienu, uz labāku un garšīgāku sieru nav ko cerēt.

V. Vilums

Šodien numurā:

- Kur bija Preiļu novada vēsturiskais centrs?
- «Rusiči» Daugavpilī prasa atjaunot taisnību.
- Aleksandrs Platpīrs — prāvests un dziednieks.
- Piena ražošana dažādos aspektos.
- Koku horoskops.
- Ko nozīmē Jūsu vārds?
- Ziņas no milicijas.
- Kā var pasūtīt «Jauno Ceļu»?

Palīgi „lielā piena“ laikā

Ik gadus siera rūpnīcā ražošanas praksē ierodas Rēzeknes 33. arodvidusskolas pārtikas rūpniecības nodalās audzēkņi. Šogad praksē pienemti divpadsmit cilvēki. Viņu skaitā gan ir tikai viens zēns — Andris Melderis. Pārsvārā siera un sviesta darinātāju specialitāti cenšas apgūt meitenes, lai gan piena rūpnīcā ļoti nepieciešamas arī vīriešu rokas.

Vasaras praksē

Pagājušajā nedēļā agrofirmā savu vasaras praksi uzsāka divi augstskolu studenti — Marija Kondratjeva, kas Latvijas Lauksaimniecības akadēmijā mācās par zooliņinieri, un Anatolijs Kotlevs, kurš uz mūsu saimniecību ieradies no Iževskas Lauksaimnie-

Audzēkņi ļoti godprātīgi strādā visos rūpnīcas celhos: siera un sviesta cehā, laboratorijā. Jūnijā mums sākās «lielā piena» laiks, kad kopsaimniecības, valsts un zemnieku saimniecības pienu piegādā lielā daudzumā, un šajā laikā mums būtu grūti iztikt bez papildu strādniekiem. Uzturot pastāvīgus sakarus ar mācību iestādi, kas sagatavo piena rūpniecības

specialistus, mums izdodas bez strādnieku skaita palielināšanas vasaras mēnešos tikt galā ar darbiem. Nākamajiem piena rūpniecības darbiniekiem nākamajā profesijā apgūt praktiskās iemaņas palīdz pieredzējušie darbinieki, prakses vadītāji.

M. Kiričenko, siera rūpnīcas kadru daļas vadītāja

Vilānu arodvidusskolas praksē ieradusies divi enerģētiki.

Pavisam šovasar agrofirmas kopsaimniecībā jau praktizējušies 26 nākamie lauksaimniecības un pārtikas rūpniecības darbinieki, celtniecībā, lopkopībā un laukkopībā skolēnu brīvdienās strādā arī vairāki Riebiņu vidusskolas audzēkņi.

No trešdienas līdz trešdienai

Laupīšana dievnamā

Nozagti divi krusti, vairākas ikonas, figūriņas un sakrālais trauks, altārdajā izvandīti kulta piederumi, atvērtas skapju durvis — tādu ainu 9. jūlijā ieraudzīja uz Riebiņu pareizticīgo baznīcu izsauktie milicijas darbinieki. Nākošajā dienā, kad notika sīkāka apskate, konstatēja, ka noziegums izdarīts vismaz pirms dienām piecām — abi loga aizrestojuma gabali zāgējuma vietā bija jau aprūsejuši.

Kamēr nav notikuši izmeklējumi laboratorijā, precīzs laundarības laiks nav zināms, turklāt baznīcā kopš 24. jūnija, kad tur pēdējoreiz notika dievkalpojums, nevienas draudzes loceklis nav bijis. Draudzes saimniece Klauģija Mihailova zina teikt, ka neizdevies ielašanās mēģinājums bijis jau pagājušajā gadā.

Šogad Latgales pusē notikuši vēl vairāki baznīcu izlaupīšanas gadījumi. Izmeklēšana turpinās.

No Dziesmu svētkiem — darbu gūzmā

So pirmdien pulksten piecos no rīta no XX Dziesmu un X Deju svētkiem atgriezās agrofirmas pašdarbības kolektīvi. Viņu vidū bija arī ģenerāldirektora vietniece lauksaimniecības jautājumos, kopsaimniecības galvenā agronome Sofija Vjakse. Jau pēc divām stundām viņai sākās spraiga darba diena.

Vispirms bija jāiepazīstas, kā kopsaimniecībā veikušies darbi piecās dienās prombūtnes laikā (ģenerāldirektors taču arī pašlaik atvaļinājumā) un jāizstrādā stratēģija turpmākajam laika posmam. Tuvojas sevišķi saspringtas dienas, kad darbi būs jāizvērs uzreiz trijās frontēs: jāturpina lopbarības sagāde ziemai, jāgatavo augsne ziemāju sējai un jāsāk labības novākšana. Pirmie hektāru desmiti ziemas rudzu sējai jau nomēsloti un aparti.

Uz jautājumu: «Kur bija grūtāk — Dziesmu svētkos vai tagad darbā?» — Sofija Vjakse atbildēja:

— Rīgā bija grūtāk, toties gandarījums bija ļoti liels.

Nu ko, novēlēsīm, lai arī kopsaimniecības druvas viņai dotu dānu gandarījumu par pašizlīdzīgo darbu.

ATTĒLĀ: folkloras ansamblis «Jumaleņa», kurā dzied Sofija Vjakse un viņas bērni, nofotografēties Rīgā — par piemiņu no jubilejas Dziesmu svētkiem.

Lopbarības gatavošana turpinās

450 lopbarībai nopļautu hektāru — tik daudz šo trešdien bija paveikuši kopsaimniecības otrā ražošanas iecirkņa ļaudis. Īpaši labi gājis ar skābsiera gatavošanu: piepildītas deviņas tranšejas un izpildīti 88 procenti no plāna.

Otrā ražošanas iecirkņa priekšnieks Fjodors Gromovs atzinīgi vērtēja savācēju smalcinātāju vadītāju Vasilija Abajeva, Arkādija Pauniņa, zaļās masas transportētāju Aleksandra Gvozdeva, Vasilija Kapustina, Bronislava un Jāņa Sondoru, Roberta Mūrnieka, blietētāja Alekseja Kszendzova un citu lopbarības sagādē nodarbināto mehanizatoru veikumu.

VELETAJU ZINĀSANAI

18. jūlijā pulksten 8.45 Riebiņu kultūras namā paredzēta tikšanās ar PSRS tautas deputāti Marīnu Kostenecku.

2x32 — tik daudz dzīvokļu abās topošajās tipveida dzīvojamās ēkās šoziem saņems gan riebiņieši, gan tie, kas, augstākas darbā samaksas vilināti, uz «Sarkanā Oktobra» atbraukuši no savām dzimtajām vietām. Šis ir pēdējās perspektīvās četrstāvu ēkas Riebiņu ciematā. Arī paši celtnieki — godam uzteiktā Brovacka 8 cilvēku brigāde — daudz labprātāk celtu vai atjaunotu jaunsaimeņu saimniecības. Brigadiera vietnieks M. Slava pašsaprātami aprāda, ka viss atkarīgs no samaksas. Pašlaik alga laba, arī būvmateriālu piegāde samērā ritmiska, tānēc darbi pēc pašu celtnieku ieskata turpinās normālajā tempā — viens stāvs ar visām starpsienām tiek uzbūvēts apmēram mēnesī.

ATTĒLĀ: J. Sņepstis, J. Skutelis, S. Beloborodovs, I. Vaivodis, M. Titovs un

